

КАЗА ИМ ЕДНА ПРИТЧА ЗА ТОВА КАК ТРЯБВА ВСЯКОГА ДА СЕ МОЛЯТ
И ДА НЕ ПАДАТ ДУХОМ.

Лука 18:1

Най- обикновеното изкушение в молитвения живот е липсата на
постоянство.

Ние почваме да се молим за нещо, правим го с течение на дни, седмици,
може би месец, после не получавайки желаниа отговор, започваме да се
изморяваме,молитвата ни охладнява и накрая- напълно я спираме.

Това е фатална грешка, мрежа, в която са се хванали много добри
начинания, останали завинаги неприключени. Тя е пагубна във всяка област
на живота.

Човека, развил в себе си навика винаги да започва и никога да не завършва,
се обрича на постоянен неуспех.Този, който започва да се моли за нещо и
не проявява постоянство в молитвата си, и няма настойчивост за това, към
което се стреми в молитвата, създава същия навик и в молитвения си живот.
Депресията означава поражение, а поражението ражда отчаяние и неверие в
силата на молитвата, което е фатално за всякакъв успех.

Някой ще попита:Дълго ли трябва да се молим? Има ли граница за
молитвата, даваща ни правото да спрем и да предоставим на Бог всичко
това, за което се молим?-

На това може да се даде един отговор:Моли се докато не получиш
просеното или дотогава, докато не получиш увереност в сърцето си за това,
за което се молиш.

Само при едно от тези две положения, настойчивостта ни може да бъде
удовлетворена, защото молитвата не се състои от само един призив към
Бога, но и в борба със Сатана.

И само Бог, Който използва молитвите ни като мощен фактор за победа в
тази борба, може да реши кога можем да спрем нашето застъпничество, не и
ние сами! Ние не трябва да прекратяваме молитвата докато не получим
отговор, или увереност в това, че той ще бъде даден.

В първия случай ние спираме молитвата, защото виждаме. Във втория-
защото вярваме, а на вярата, която произлиза от сърцето, можем да се
облегнем толкова, колкото на зрението, защото БОЖИЯТА ВЯРА Е ПЛОД
НА СВЯТИЯ ДУХ ВЪТРЕ В НАС!

Пребивайки в молитвения живот, ние ще можем постепенно да се

укрепяваме

в тази увереност, която идва от самия Бог и Той ще ни даде разбиране кога можем да се успокоим в нея, или кога да продължаваме да се молим, докато получим отговор!

Дръжте се за Божиите обещания, там Бог ще се срещне с вас!

И тук идва друг въпрос: За какво можем да се молим? Ами, отговора се намира в Божието Слово-първо търсете Божието Царство и всичко останало ще ви се добави.

Знаем също, че Божието Царство не е ядене и пиене, а...е, всеки е чел Библията, нали?

Знаем и условията, при които ще получим от Бог, изобщо- за всичко е писано в Словото Божие, остава само и да го живеем!

Тук отговорността е лична!